

Kara amurun Balığı

– DemirMUTLUGİL · 03 Nisan 2018

Ağaç altı kahvesiyle sessizliğı paylaşıyordu keten ceketim. Gevşek bir topuzun kurtulmuş saçları bağlarını atıyordu denize. Tek sahnelik çingeneleri ağlıyordu Rahmaninov'un...

Gölge getirmiyordu,
Günahı seven ayak sesleri
Yaprak çığığıydı,
Üzümü ezilmiş asmalar
Narlar çatlamıştı
Elmalar kurtlu
Sevilmeye değmedi o yüzden
Hiçbir Havva

El pençeydi divanlarda,
Şeyh-i aşk'ın müritleri
Aynı boyda hüzün topluyordu dergâha,
Abdal edilmiş mertebeler
Kerpiç döküyordu,
Keramet ehli diller
Zakkum döküyordu rüzgâr

Ölü denizlerde,
Saçı topuz kadınlar düşlüyordu,
Uhrevi adamların yanık tenleri.
Deniz telaşlı
Gökyüzü griydi
Bir taş atıldı
Bir taş daha
Griyi tırnakladı,
Recme tutulmuş deniz kuşları
Ete büründü,
On üçüncü kemiğın sureti
Sütten beyazdı, baldan tatlı
Görmezden geldi,
Kara çamurun balçığı

Demir Mutlugil